

Nr 9 — September 1977

Den öppna famnen

*Du öppnar, o evige Fader,
i Kristus din famn
mot dem som församlas i
längtan och bön i ditt namn.*

*Du gör oss till ett med varandra
kring altarets rund,
till ett med din Son i din
lidande kärleks förbund.*

Från nattvardsgången i Glimåkra kyrka söndagen den 10 juli 1977.

De heligas gemenskap

Om vi vandrar i ljuset, såsom han är i ljuset, så har vi gemenskap med varandra . . .

Ja, så står det i Guds eviga ord. Och i trosbekännelsen säger vi, att vi tror på de heligas samfund. På japanska säger vi, att vi tror på de heligas gemenskap. Det ligger en djup underbar hemlighet i den bekännelsen. De heligas gemenskap. Ett ljusomstrålat folk på väg. De har inte bara sällskap med varandra. De hör samman på något sätt, som inte riktigt går att förklara utifrån. Kan ni se dem? De kommer från skilda länder och talar olika språk. Ansiktsfärg och -form är olika. Seder och bruk är olika. Deras kyrkotillhörighet är olika. Somliga kanske kallar sig lutheraner, andra metodis-

ter eller pingstväänner. Och allt annat där emellan. Men alla som har hemortsrätt i himlen är förenade med ett osynligt band. De har något gemensamt, som inte riktigt går att uttrycka i ord.

Ute på resor träffar vi ofta vänner för första gången. Men vi känner igen dem. De hör till samma släkt och samma familj som vi.

Jag har gjort den erfarenheten i Kina, i Sverige, i Japan, i Sydafrika, på hav och på land. Det finns en gemenskap över alla gränser.

Det var på ett tåg i Kina. Det pågick krig, och på tåget var det många flyktingar. Inne i vagnarna fanns det inte plats varken att sitta eller stå. I en sådan situation hörde jag en röst: "Jag är din broder i Kristus. Kan jag göra något för dig?"

Eller den där gången när båten stannade en dag i Kapstaden. Jag kände ingen människa där. Men någon sökte mig. Det var en kristen, som ville ta mig och en annan missionär ut och visa Kapstaden. Vi hade aldrig sett varandra förr, men den kärlek jag fick uppleva kan jag aldrig glömma.

Och här i Sverige. Hur många gånger har vi inte fått uppleva detta på resor från norr till söder. Det är omöjligt att kunna nå alla med ett tack. Men vår Herre Jesus har lovat att inte glömma det. Tänk, att få leva i en stor gemenskap. "Genom allt Guds folk går ett band av kärlek . . ."

Kanske det är någon som känner sig ensam, utanför gemenskapen. Vår himmelske Fader har inte glömt något av sina barn. Hans kärlek famnar alla. Och vi ville sända Er alla en kärlekens och gemenskapens hälsning. Vi får vandra i Hans kärleks ljus och ha gemenskap med varandra, medan vi är på väg.

Ingrid Aspberg

SVENSKA MISSIONEN I KINA OCH JAPAN

Grundad 1887 av missionär Erik Folke

Ordf.: Byrådir. Nils Heurlin
tel. 08/25 81 01

Missionssekr.: Eskil Olofsson
tel. 08/98 44 12, bost. 28 12 12

Expedition:

Duvkullav. 10, 172 37 SUNDBYBERG
Månd.—fred. kl. 10.00—16.00

Telefon:

sekreterare 08/98 44 12
kassa och expedition 08/98 44 13
Telegramadress: "Sinim"
Postgiro 5 02 15-3

MISSIONSTIDNINGEN SINIMS LAND

Årgång 82

Ansvarig utgivare:

Missionär Erik Malm

Redaktör: Eskil Olofsson

Utkommer med 12 nummer per år, varav
två dubbelnummer under sommaren.

Prenumerationspris kr. 15:—

Postgiro: SMKJ:s konto, se ovan

ISSN 0345-7648

Från redaktion och expedition

Symöten i Stockholm

torsdagarna den 22.9, 6.10 och 20.10 kl. 12.30 i Maria Magdalena församlingssal/Gillestugan, Ragvaldsg. 10. Välkomna — även nya deltagare!

Avskedsmöte för Ingrid Aspberg och pastor Takanashi

anordnas söndagen den 2 oktober i Maria Magdalena församlingssalar kl. 13.00. Kyrkkaffe kl. 12.30. Vid högmässan kl. 11.00 i Maria kyrka predikar kyrkoherde Olle Gnospelius.

Utresan till Japan sker med flyg från Arlanda tisdagen den 4 okt. kl. 12.50.

Missionens offerdag

firas söndagen den 13 nov. eller annan dag som med hänsyn till lokala förhållanden är lämpligare.

Förmånsprenumeration

Priset på vår tidning nästa år blir oförändrat 15 kronor. Vid nyprenumeration för 1978 under hösten sänds även resterande nummer för 1977 utan extra kostnad. Gåvoprenumerera gärna för någon/några!

Gå in i Hans portar med tacksägelse

Även om sommaren på många håll varit regnig och sval och även om vårt land är inne i en tid med många problem som kräver sin lösning, så har vi så oändligt mycket att tacka Gud för. Herren är detsamma. Och hans nåd är varje morgon ny. Därför vill vi gå in i hans portar med tacksägelse, i hans gårdar med lov.

Vi tänker med stor tacksamhet på Glimåkra-veckan och på dagarna i Bökeback. Tack för senast, kära deltagare! Vi tänker på goda samlingar på olika platser med pastor Takanashi och Ingrid Aspberg som budbärare. Även då har rikliga gåvor burits fram. Vi tackar Gud för åkrar som burit sin gröda, så att vi får njuta av dagligt bröd. Och då får vi inte glömma dem som saknar allt detta goda.

Tankarna går i kärlek till er som haft en provande sommar. Några har upplevt en stor sorg. Andra har varit sjuka och på annat sätt haft det svårt. Vi vill så gärna stå sida vid sida och stödja varandra, påminna varandra om att löftena inte kan svika, att Herren inte kan glömma, inte övergiva ett enda av sina barn.

Så ser vi framåt och uppåt när vi nu går in i höstens uppgifter. Herden har lovat att leda oss, bära oss, bruka oss och föra sitt verk till seger.

Samling till bön

Vi ber för varandra. Ber om en öppen dörr för Ordet, om Guds ingripande när det gäller vårt land och folk, om förbarmande över en lidande värld, om nåd att vara en "nästa", att vara sändebud.

Som vanligt samlas vi till bönestund på expeditionen tisdagar kl. 12.00.

Till Guds ära

*Ditt verk är stort, men jag är svag
och lätt till jorden böjes.
Mig arme i din tjänst dock tag,
om så din kraft upphöjes.*

*Mig ödmjukhet och kärlek giv
och trohet intill döden,
och låt mig gå med bud om liv
bland smärtorna och nöden.*

*Till evig tid jag hör dig till
och vill ej mer begära.
Så tag mig, led mig, som du vill,
ditt namn, o Gud, till ära.*

N. Beskow

Glimtar från Glimåkra

I Apostlagärningarna I berättas ju om hur de första lärjungarna brukade samlas i en övre sal, där de "höll endräktigt ut i bön", och att de vid ett tillfälle var omkring etthundratjugo.

Också några dagar sommaren 1977 var en skara på cirka hundratjugo Jesu lärjungar samlade i endräkt i en övre sal till bön och gudstjänst. Därmed upphör likheterna mellan dessa båda samlingar. Men en person var närvarande vid bägge tillfällena — vi är övertygade om det: Jesus Kristus själv.

Den övre salen jag syftar på är f. d. loftet till ett prästgårdsfåhus från slutet av 1700-talet, som för snart 20 år sen förvandlades till Glimåkra folkhögskolas samlingsal.

Intressanta glimtar från denna folkhögskolas start 1959 gav skolans rektor *Knut Sturesson*, när han hälsade SMKJ:s vänner välkomna till sin andra sommar-

Även detta år var Lilian Nihlman "först på plan" och förberedde inkvarteringen av de många deltagarna.

vecka på Glimåkra. Skolan, som har anknytning till Evang. Fosterlands-Stiftelsen, startades 1959 som en filial till Sundsgårdens folkhögskola — också den välkänd för SMKJ-folket — men blev självständig 1971.

"Vissa kurser tjänar man pengar på, andra blir man välsignad av", citerade rektorn sin kollega på Sundsgården och hoppades att något av den välsignelse han önskade SMKJ-kursen skulle bli kvar över skolan.

Sedan förra gången SMKJ höll vecka här, hade skolan fått en stor och ljus matsal. Där blev vi väl trakterade av skolans husmor, *Anna-Stina Thagesson*, och hennes medhjälpare.

Vi trivdes gott på Glimåkra och när vi avslutningsdagen fick strålande sol och värme, var vi tacksamma att dagarna innan varit lite svalare utan att något regn gjorde det svårt för deltagarna att ta sig mellan byggnaderna.

SMKJ:s ordförande *Nils Heurlin* välkomnade oss vid öppningsmötet på sitt stillsamma och avspända sätt och hoppades bl. a., att dagarna på Glimåkra skulle bli "tider av vederkvickelse från Herren själv" för dem som likt Jeremias ställt sig frågan "Var skall jag finna vederkvickelse?"

När sedan veckans ledare, missionssekreterare *Eskil Olofsson*, presenterade deltagarna för varandra, visade det sig att så gott som hela vårt land var representerat, även om tyngdpunkten låg i de sydligare landskapen.

Morgonbönerna

Sången "Herrens nåd är var morgon ny" hade valts som tema för veckans morgonböner. Första strofen i sången var alltså ämnet för *Gunborg Karlssons* morgonbön på onsdagen. Liksom en obotfärdig man en dag genom Herrens nåd blev löst från det som bundit honom, så kunde vi var och en få börja vår vecka med att tala om för Gud och

*Ordföranden,
referenten och
mötesledaren
verkar glada,
fastän de råkat
i blåsväder.*

gärna också för någon medmänniska vad vi ville att Guds nåd skulle få lösa oss personligen från. Men det är viktigt att den frigörande nåden som vi tar emot får bära frukt och "bli större genom att komma allt fler till del".

"Nåd som fostrar för himmelriket opp." *Hans Evan Lundin* talade på torsdagsmorgonen om Guds kärleksfulla fostran av sina barn med det enda målet — "att se oss hemma hos sig". Vi känner inte alltid kärleken bakom hans handlande med oss, att "den hand, som håller i riset, är den som var genomborrad". Det är samma hand som "rensar grenarna för att de skall bära mera frukt".

"Nåd som livar vår tro, vårt hopp." *Astrid Löfgren* påminde på fredagsmorgonen bl. a. om att det i psalmerna talas mycket om Guds nåd — t. ex. "Din nåd är bättre än liv", "Herre, upp i himmelen räcker din nåd". Det är som om psalmisten inte hade ord nog för att uttrycka sin glädje över Guds nåd. Hon berättade också om hur Herren 1941 gav sina trötta vittnen på en plats i Kina upplivande kraft för de lidandestider som följde genom läsningen av Ps. 85: 7, 8. Så får också vi ta vara på de tider då Herren fyller oss med glädje och ny kraft, vara öppna för Herrens livgivande strömmar, så att vi är rustade då de mörkare tiderna kommer.

"Nåd som tröstar." Den engelske målaren Turner menade att en tavla inte var sann om den enbart hade ljusa färger. Inget sant kristet liv är bara ljus och glatt. Vi behöver de mörka stunderna för att fatta hur stor Guds nåd är, framhöll *Gösta Goës* i sin morgonbön på lördagen. Ökenvandringen var prövningens år för Mose, men det var då jubelsången föddes och glädjen i Gud skapades. När en människa blir frälst, får hon uppleva nådens glädje. Senare får hon många gånger behov av nådens tröst och kan få uppleva hur den kommer i ständigt nya former.

Anna Erlandsson hjälpte oss att "höja lovsångens ton" vid morgonsamlingen på söndagen genom att läsa några mycket uttrycksfulla och innehållsrika dikter samt bibelord från Psaltaren.

Bibelstudierna

Veckans bibelstudieledare var pastor *Erik Bernspång*. För en man med hans rosenianska bakgrund och karismatiska anknytning måste ämnet *Kristi verk för oss, i oss och genom oss* mänskligt sett ligga väl till. Vi som fick vara med om dessa bibelstudietimmar upplevde nog alla att det inte bara var väl funna ord vi fick lyssna till, utan att Erik Bernspång genom Guds nåd och Guds Andes hjälp fick bära fram ett budskap från Herren, som vi alla behövde höra. Här

kan bara antyd något av detta.

Kristi verk för oss.

I sanning blev "Kristus såsom korsfäst" så levande målad för våra ögon. Det var ingen billig frälsning Kristus vann för oss — den som vi får ta emot gratis. Hans död var inte bara den mest smärtyllda utan också den mest förnedrande. Och nere i det allra hopplösaste mörker fick han uppleva vad det är att vara övergiven av Gud. Men just därför att Jesus betalade priset, behöver du och jag aldrig känna oss övergivna av Gud. För alla syndare gäller det att "de bliva rättfärdiggjorda utan förskyllan, av hans nåd, genom förlösningen i Kristus Jesus". "Oerhört enkla ord om oerhört stora ting, som är för stora för våra tankar. Men när Anden gör dem levande, glimmar det till, så att vi kan ana vad Jesus gjort för oss."

Talaren erinrade om hur det enligt 3 Mosebok skulle tillgå vid en spetälsks rening. Först skulle prästen bstryka hans hand och fot med skuldoffret blod,

sedan bstryka samma hand och fot med olja. Oljan är ju en bild på Anden. Också i en kristens liv är rening från synden genom Försonarens blod förutsättningen för Andens utgjutande.

Kristi verk i oss.

"Nåden från Gud slutar inte med den tillräknade rättfärdigheten, som vi har i Kristus Jesus, utan den Kristus som gjort allt för oss vill också utföra ett verk i våra liv. Kristus själv är vår helgelse. Vi är inte prisgivna att leva hela livet som syndens slavar. Är vi födda på nytt, kommer Guds eget liv in i oss — genom den helige Andes kraft får gudslivet överhand.

Upprättelsen i Kristus syftar till att återställa gudsligheten hos Guds barn, den som människan hade före syndafallet.

Det är ingenting som vår värld så behöver i dag som heliga människor — i vilkas liv genom Andens kraft Kristuslikhet och en helgelse som har praktiska konsekvenser skapats.

Kristi verk genom oss.

I 1 Kor. 12 talas det om hur Herren utrustar sin församling för uppdraget genom olika nådegåvor. Gud vill ge oss dessa gåvor för att föra in sin *helande kraft* till en sjuk värld och förmedla sitt *frälsande budskap* till en vilse värld.

Som kristen församling har vi fått utmaningen att leva så i Herrens närhet, att vi blir en hälsokälla för denna världen och får förmedla läkedom till många. Jesu enda budskap mellan uppståndelsen och himmelfärden var missionsbefallningen. Det är just i denna uppgift som många av nådegåvorna vill hjälpa oss. "Icke genom någon människas styrka eller kraft skall det ske, utan genom min Ande", var Herrens hälsning till Serubbabel, kung Darius ståthållare i Judéen, när han i tåten för den lilla spillra av Israels barn, som återvänt från Babylon, började bygga upp Jerusalems tempel igen men mötte motstånd. I Esras bok berättas det om hur judarna sedan "genom Haggais och Sakarjas profetiska

"Erik Bernspång fick genom Guds nåd bära fram ett budskap från Herren..."

Elna Gunnardo och Ingrid Aspberg hade många gemensamma ljusa minnen av Herrens mäktiga gärningar i Kina.

tal" fick god framgång i det arbetet och så småningom kunde "fira invigningen av Guds hus med glädje" (Esra 6: 14, 16).

"Vägg i vägg med Kina"

har missionssekr. Eskil Albertsson i Svenska Alliansmissionen fått verka en följd av år, då han under åren 1964—76 hade sin uppgift i Hongkong.

Kan man få tillförlitliga uppgifter från Kina? är det mer än en kinavän som undrar. Staden Foochow har nämnts som centrum för en väckelse, liksom platser i provinsen Kiangsi. Glädjande nog har man fått bekräftelse på att ryktena är sanna. Albertsson gav fängslade och gripande glimtar om detta. Bl. a. berättade han att den som kunnat ge den utförligaste redogörelsen för väckelsen i Foochow var en statsjurist. Myndigheterna hade uppmärksammat att det blivit kristna grupper på flera ställen i staden och sände denne statsjurist för att undersöka saken. Vad han såg gjorde så starkt intryck på honom, att han blev en kristen.

Rörelsen började med att en tonårsflicka, som varit med på ett arbetsläger på landsbygden utanför staden, fick våldsam anfall efter en upplevelse där. Hon anföll sin mor och andra människor

omkring sig. Hon fick chockbehandlingar och man försökte också andra medel, men ingenting hjälpte. Den drabbade familjen kom en dag att vara med i ett hem, där några kristna hade en bönestund, och hade då lämnat sig åt Gud. Man bad naturligtvis för flickan och samma kväll blev hon frisk. Detta väckte stor uppmärksamhet i grannskapet. Och när hon sedan vittnade i bönegruppen om vad hon upplevt, uppstod en väckelse bland de kristna och andra slöt sig till dem så att det 1973 var cirka 1200, som samlades till bönestunder på tre ställen i staden.

Detta är ingen isolerad företeelse. Det finns många husförsamlingar spridda över landet. Vilken frihet de har att samlas beror mycket på lokala partikad-rars inställning och detta i sin tur på det politiska läget. Under kulturevolutionen hade de kristna det mycket svårt, då fullständig anarki rådde i landet. I dag är läget ovanligt lugnt och kännetecknas av större personlig frihet än på länge.

Sekr. Albertsson trodde dock inte på att utländska missioner på nytt skulle kunna uppta arbete i Kina, åtminstone inte enligt gamla mönster. Det är på andra vägar vi västerländska missioner kan göra en insats för de kristna i Kina, såsom stöd åt radiomissionen och åt de

När 90-åringen tänkte tillbaka gladdes vi åt synen av de åtta missionärerna på podiet och de inspirerande skildringarna från Kina.

många unga kineser utanför Kinas gränser som gör sig redo att rycka in som landets egna missionärer. Också arbetet med att översätta Bibeln till folkets språk och med de nya tecken som kommunisterna infört är viktigt. SMKJ har de senare åren gett anslag både till radiomissionen och till en teologisk högskola för kineser i Hongkong.

För oss, som firat 90-årsminnet av vår Kinamissions startande, är alla rapporter om att Gud verkar också i dagens Kina synnerligen glädjande.

"90-åringen tänker tillbaka"

Också på onsdagskvällen var Kina i blickpunkten. Det blev en för oss alla givande kväll, då Erik Malm lockade fram ur sina forna kinamissionärskamrater, Ingrid Aspberg, Ida Söderberg, Elna Gunnardo, Runa och Gösta Goës, Astrid Löfgren och sin egen fru Ingrid, fånglande glimtar från missionens tre sista decennier i Kina. En tid då först rövarhorder drog härjande fram och krigsherrar kämpade med varandra om herraväldet över sina domäner; sedan kom nationalistrevolutionen, japanernas ockupationskrig och slutligen inbördeskriget mellan Chiangs och Maos trupper. Dramatik och spänning, lidande och nöd, upplevelser av Herrens hjälp och ledning. Men vi fick veta att mitt i allt detta

spreds evangeliet från by till by. Det kom väckelsetider. Då ville de kristna sjunga ut sin glädje i egna melodier och så föddes många bibelvisor på kinesiska melodier. Församlingarna kämpade sig fram till självunderhåll sedan de fått självstyre. Under japankrigets svåra år kom de kristna märkbart till större mognad.

"Vi fick aldrig någon skara välutbildade pastorer i vår kyrka. Men vi hade en stor skara lekmän — många av dem bönder till vardags — som kände sin Bibel och hade förkunnelsens gudagåva och gav sin fritid åt evangeliet. Den stora lekmannainsatsen var säkert en räddning för kyrkan och en förberedelse för de tider som skulle stunda. Vi tror att Gud har uppehållit verket om än inte i former, som vi var vana vid. Det fanns cirka 10—12 000 medlemmar inom den kyrka, som SMK fick bli redskapet till, när vi lämnade Kina. Hur många kristna det finns där i dag vet vi inget om."

"Med Gud — för Japan"

Det var bara onsdagen som gick i Kinas tecken. De övriga dagarna var som sig bör intresset riktat mot Japan. Så gott som direkt till veckan kom Ingrid Aspberg, så färskare hälsningar där utifrån kunde vi inte få. På torsdagseftermiddagen tog hon oss på vandring från station till station: Fujinomiya längst västerut,

”Han kan förvandla allt”

Yamanaka den 24 aug. 1977

Kära vänner!

Det är nu länge sen jag personligen skrev i Sinims land. Efter bara några veckor i Japan fick jag en besvärlig tarminfektion med feber av och till, och jag upplevde det som en stor gåva att efter tre månader vara frisk igen och igång både hemma och borta.

Vi är just nu i Yamanaka de sista dagarna innan vi far till svenska missio-

närskonferensen och sen direkt till Svenska skolan, där Kristina börjar i andra klassen. Varken vi eller lilla Kristina har väl förr förstått, hur dyrbar tiden tillsammans är eller utnyttjat den. Men nu vet vi att uppskatta varandra och räknar veckorna och dagarna mellan loven.

Vi har i år varit med om den våtaste sommaren i Japan hittills. Här ibland bergen har det faktiskt regnat varje dag i tre veckor, och det är så svalt att vi måste tända fotogenkaminen. För att få

där ”Satan har sin tron” — Soka Gakkai, den framgångsrika, hypermoderna religionen med många miljoner anhängare, har ett storslaget centrum i närheten. Pastorsparet Tsunemi och Toshiko Chiba höjer där korsets banér. I Numazu, den stora industristaden vid Surugabukten, gör Örjan och Birgit Aronsson en god insats. Aronssons och Chibas ägnar också mycken tid åt utposten Nirayama och det nya arbetet i Atsugi, en betydande stad vid motorvägen till Tokyo. I Mishima har Bo och Kerstin Dellming hand om församlingsarbetet, medan Birgit Bergling arbetar bland kvinnor och med bibelklasser. Slutligen Ohito, där Ingrid själv har arbetat i många år och där Yasumasa Takanashi är pastor.

I Japan strömmar inga stora skaror till kyrkorna, men vi får glädja oss över att få höra hur det här och var lossnar, inte minst på våra nya utposter. Det är löftesrikt. Kyrkan i Japan håller på att växa, steg för steg.

Vad vi fått höra om på eftermiddagen åskådliggjordes på ett levande sätt för oss på kvällen genom de fina bilder Erik Malm visade för oss och genom bandade hälsningar och brevutdrag. Inspirerande var det att få lyssna till sånger och vittnesbörd, bl. a. från pastor Takanashi, där han också uttryckte sin glädje över att snart få träffa många av missionens vänner i Sverige.

Utfärd

Efter den tidiga middagen på fredagen fyllde vi två bussar för färd till Listerlandet och Jämshögs folkhögskola. Vi for pampiga slott som Bäckaskog och Trolle Ljungby stolt förbi för att i stället titta in i den lilla medeltidskyrkan Gualöv och sedan rasta en stund i Hälleviks fiskeläge, innan vi styrde kosan till Jämshögs folkhögskola, ägd av Lunds stift. Efter det goda kaffet bereddes oss en verklig högtidsstund i skolans kapell med utomordentligt uttrycksfulla symboliska konstverk för kyrkoårets stora högtider. Även om några regnskurar drog fram över landskapet, fick vi under vår utfärd en klar föreställning om att nordöstra Skåne och Listerlandet har mycket av skön natur att bjuda på.

”Tack för rosorna vid vägen”

Fredagskvällen blev en stilla, god stund, då vi utan anspänning kunde sitta ned och njuta av de ”rosor” vid vägen Herren ville glädja oss med genom sång och musik och bibelläsning och inte minst genom det som vår missionssekreterare hade att ge oss.

L. L—r

(Forts. i nästa nummer)

*"Varför händer så litet i Japan?"
frågar Kerstin i sin artikel.
När vi ser denna grupp, som samlats för att lyssna till evangelium i Nirayama, tackar vi Gud!*

tvätten torr måste vi resa ner till Mishima. Senast i går for vi ner hela familjen och barnen fick se på och beundra Fujitas bedårande lilla Sara, fyra veckor gammal.

Under sommaren kommer åtskilliga av församlingens över landet spridda universitetsstudenter hem. En eftermiddag hade Bosse en samling med några av dem. Glädjestrålande kom han hem från kyrkan några timmar senare. Vad hade hänt? Under samtalets gång hade ungdomarna blivit allt öppnare gentemot varandra i samtal och vittnesbörd och en flicka, Nishi, som tidigare avgjort sig för Kristus men kommit på avvägar, fick ett nytt möte med Herren och beslöt sig för att följa Honom. Det är sådana mänskligt sett små händelser som gör att det är så fantastiskt underbart att få vara en missionär, en kristen! Bed för Nishi, som om några dagar åker tillbaka till sitt universitet norr om Tokyo!

Den 10 juli döptes två av kvinnogruppens medlemmar i Mishima, båda hårt prövade på olika sätt. Det var fru Sano, som i många år arbetat och slitit för sin familj sen mannen gav sig i väg med en glädjeflicka. Det är en upplevelse att höra henne vittna om hur Kristus — efter svåra och tröstlösa år, då tårar och bitterhet blivit en del av henne — kommit in i hennes liv och frälst henne, givit

henne glädje och börjat hela hennes inre.

Den andra är fröken Watanabe, en bekant till fru Sugiyama. Hon hade just börjat gå i kyrkan, då vi kom tillbaka till Japan. Jag lade märke till hennes livlösa blick, innan jag fick höra om åren hon måst tillbringa på sjukhus för mentaltvård. Men nu har hon fått liv i blicken och ögonen lyser ofta som stjärnor. Vad var det som hänt henne? En söndag förmiddag efter predikan gick hon ensam fram till altarrunden och överlämnade sig åt Herren Jesus. "Han kan förvandla allt..." Men i hemmet får hon lida för sin tros skull. Är det någon som vill be för henne?

Medan vi läser om koreanen Yongi Chos' (han var i Japan förra veckan) jätteförsamling på 40 000 medlemmar och hur de kristnas antal ökar i Korea, gläds vi över enskilda som får möta Herren till nytt liv. Men samtidigt undrar vi: "Varför händer så litet i Japan? Varför är det så kämpigt, så tungarbetat? När kommer de stora skarorna?" För att de kommer, är vi vissa om.

Från Herren kommer bara ett svar: BED! Herren vill ha skaror av förebedjare, som med glädje och auktoritet vinner seger genom bön i den andliga maktkampen. Han vill ha oss missionärer till förebedjare, de japanska kristna och Er, kära missionsvänner. Låt oss med för-

Ett meningsfullt arbete

Det är meningsfullt att arbeta för Herren Jesus. Allra mest riktigt känns det att få vara i Nirayama, som ännu är obearbetat. Det är visserligen tungsätt, men Herren ska segra.

Ända sedan de allra första "spadtagen" togs där, har ett par unga systrar deltagit troget i söndagsmötena. Först kom bara den äldre. Efter ett tag började hon ta med sig sin yngre syster. Vid en samling för några månader sedan överlämnade sig också den yngre system, Mayumi, till Jesus. Hon steg fram inför den samlade skaran och bekände att hon ville ha Jesus som ledare och vägvisare i sitt liv. Hon har också troget hållit fast vid det.

Båda deltog i dopklassen. När man frågar efter "Livets väg", då är en lektionstimme alltför kort. Det är stort att få höra om Jesu liknelser, hans under, hans kärlek, som kan förlåta allt. Det blev tal om dop. "Ja, det är nog så att vi vill bli döpta, men se det är ett problem, vår far är buddhistpräst!"

Så slutade den äldre system helt plötsligt att komma. Mayumi kom emellertid och vi bad många gånger tillsammans för henne och systemen. I går kväll kom Yoko tillbaka. Hon grät över att hon hade låtit tvivel få vinna herraväldet i sitt hjärta. Befriade sjöng vi "Vilken vän vi har i Jesus". Förra gången var det hon, som fick hjälpa sin yngre syster fram. Nu var det Mayumi, som fick hjälpa Yoko fram till förnyad förvisning. Det var nästan rörande att se, hur Mayumi liksom underströk Örjans ord till henne med att

nyad trovissnet bedja för varandra, för Sverige och Japan. Låt oss på så sätt påskynda människors frälsning! Herren kommer snart att bli konung över hela jorden.

Med många hälsningar från hela familjen Dellming genom

Kerstin

klappa om henne och le sitt soliga leende.

Det finns många äldre i Nirayama. Vi känner mer och mer att vi vill nå in till denna grupp. Hur det ska gå till vet vi inte, men vi ber för saken. De äldre tycks vara den kanske svåraste gruppen att nå fram till. När man talar om religion, kristendom med dessa gamla, skymtar det ofta fram att de är helt beroende av den övriga familjen och deras inställning. Alldeles på egen hand törs man knappast ens visa sitt intresse. Därför är också barn- och ungdomsarbetet så viktigt som en öppen dörr in i hemmen.

Den andliga kampen går vidare. Som närmaste grannar till den lilla kyrkan har vi ett rätt stort buddhisttempel och ett shintotempel. "Men se, jag ska göra något nytt", säger Herren.

Hälsningar!

Birgit Aronsson

Systrarna Yoko och Mayumi Takasugi, som Birgit Aronsson berättar om.

”Då juble alla skogens träd”

Kära förebedjande vänner!

Under tre underbara veckor har jag haft förmånen att få vara uppe i Yamana, en härlig sommarort på Fujibergets sluttning vid en av Fujis fem stora sjöar. För Eastern Gospel Crusade har här ett stort parkområde med 7 hus, som de i första hand hyr ut till sina egna missionärer, men om det finns hus lediga också till andra.

Sista söndagen predikade missionens ledare, missionär R. Friesen, och det var en predikan, som jag sent kommer att glömma. Nog undrade man vad det skulle bli, när han började sin predikan med att citera Ps. 96: 12 ”Då juble alla skogens träd” och Jes. 55: 12 ”Alla träd på marken skola klappa i händerna”. Sedan illustrerade han sin predikan med teckningar som han på ett mästertligt sätt skisserat medan han gått ute i skogen.

Den första bilden föreställde en död trädstubbe med en liten slingerväxt vid dess rot. Den illustrerade de självrättfärdiga fariséerna, som Jesus talade om som vitmenade gravar.

På en bild fanns ett träd, som hade en kraftig slingerväxt hårt virad kring stammen. Samtidigt som stammen växte, växte också lianen och hindrade trädets tillväxt. Tidens timliga omsorger kan förkväva det andliga livet.

På en annan bild fanns en mängd träd tecknade, alla med lika tjocka stammar och lika höga kronor. Det var träd planterade med människohand. ”Vi låter väl inte alla våra församlingsmedlemmar bli kopior av oss själva eller varandra, utan låter personligheten komma till sin rätt?”, sa han. Därefter talade han om, hur vi alla är lemmar i Kristi kropp och läste 1 Kor. 12: 15—20 om ögat och örat, handen och foten osv. Var och en har sin speciella uppgift, och gåvorna ska användas till Guds ära.

Ett träd lutade ganska betänkligt, som om det skulle falla. Det hade inga djupa rötter och stormen hade ryckt upp en del

av dem. Då talade han om, hur vi måste vara rotade och grundade i kärleken (Ef. 3: 17) och befästa i tron (Kol. 2: 6—7). Han betonade särskilt vikten av att inte försumma Guds ord och bönen. Vi måste vara djupt rotade i Kristus.

På nästa bild fanns två likadana träd, det ena med ett stort hål i stammen, det andra med en skuggning på samma plats. Trädet var skadat men inte dött. Trädet kunde räddas, om allt det maskätna och förstörda grävdes ur och hålet fylldes med cement. Men ett ärr skulle alltid finnas kvar på stammen. På samma sätt kommer synden att förstöra och döda oss, om vi inte låter Kristus rensa bort allt det onda och sedan fylla hjärtat med sin Ande (1 Joh. 1: 9). Men syndens ärr kan finnas kvar för att påminna oss om hur svaga vi är, och att vi ständigt måste vara beroende av Kristus och Hans livgivande kraft för att leva ett segerrikt liv.

Medan jag satt och tittade på de två träden, kunde jag inte låta bli att tänka på alla de andliga lärdomar Gud givit mig under de 6 månader det tog att få säret på mitt ben fullständigt läkt. Det 7 cm långa och några mm breda ärr ska vara mig en ständig påminnelse om att aldrig lita på egen kraft utan räkna med Guds kraft, att inte negligera en ”liten” synd utan få den bekänd och förlåten så fort som möjligt, att dagligen låta den Helige Ande få rena från allt av själviskhet, högmod, feghet m. m., som är till hinder i tjänsten för Gud — och inte minst, vikten av stillhet inför Gud i bön, ty medan vi beder verkar Guds Ande. Jag tackar Gud för alla de läxor Han givit mig genom benskadorna.

Den sista bilden föreställde ett träd stående fritt med en vacker krona och fullt med frukter på. Det var bilden av mannen, som det står om i Psalm 1: ”Säll är den man, som icke vandrar i de ogudaktigas råd och icke träder in på syndares väg, ej heller sitter där bespottare sitta, utan har sin lust i Herrens lag

Gåvorappport

Inkomna gåvor	1976		1977	
	Allmänna	Särskilda	Allmänna	Särskilda
Januari—juni	226.411: 50	4.655: —	355.812: 26	3.762: —
Juli	42.452: —	200: —	45.729: —	300: —
Augusti	23.432: —	—	27.051: —	250: —
	Kr. 292.295: 50	4.855: —	428.592: 26	4.312: —
Därav i testamentsmedel	5.453: 45	—	17.252: 01	—

Redovisning

Juni månad

Forts. från föreg. nr	
1052 K. o. S. B., d:o, t. d:o	25:—
1053 B.-M. o. S. B., d:o, t. d:o	25:—
1054 E. B., d:o, t. d:o	20:—
1055 R. F., d:o, t. d:o	20:—
1056 E. R., M. B., E. S., K. K., E. G., d:o, t. d:o	125:—
1057 H. H., d:o, t. d:o	20:—
1058 F. J., d:o, t. d:o	10:—
1059 K. J., Smål.-Anneberg, t. d:o	50:—
1060 A. C., Nässjö, t. d:o	25:—
1061 K. o. E. C., Vetlanda, t. d:o	20:—
1062 E. o. B. C., Sävsjö, t. d:o	100:—
1063 A. K., Eksjö, t. d:o	50:—
1064 R. o. H. L., d:o, t. d:o	20:—
1065 Fam. N., Vetlanda, t. d:o	40:—
1066 K. P., Arvika, t. d:o	20:—
1067 B. S., Eksjö, t. d:o	25:—
1068 G. S. o. D. S., d:o, t. d:o	30:—
1069 A. H., Månsarp, t. d:o	25:—
1070 E. H., Bureå	50:—
1071 O. W., Eksjö, t. J. A:s minne	20:—
1072 SMKJ-kretsen, Karlskrona	470:—
1073 E. H., Malmö, t. Maria Jonassons minne	50:—
1074 M. S., Mölnlycke	50:—

1075 A. J., Norrköping	25:—
1076 A. L., Oxelösund	25:—
1077 A. J., Rönning	50:—
1078 A. o. I. M., Skellefteå, t. Tyra Lundströms 70-årsd.	50:—
1079 R. E., d:o, t. Britta Lind- bergs högtidsdag	50:—
1080 Koll. i Kila, Säffle	120:—
1081 Onämnd, Uppsala	100:—
1082 M. K., Älvkarleby	10:—
1083 D. o. E. O., Sbg, t. Carl Gustav Voss' minne	25:—
1084 I. o. E. M., d:o, t. d:o	25:—
1085 E. o. N. H., Bromma, t. d:o	50:—
1086 D:o, t. Hans Jersilds minne	200:—
1087 A. H., Sthlm, t. d:o	100:—
1088 Koll. under årshögtiden 18—20 maj	5.030:—
1089 "Herren förser"	500:—
1090 D:o, t. radiomiss.	500:—
1091 Fam. Ahlsgård, Eksjö, "t. minne av älskad make och far"	350:—
1092 M. o. A. H., d:o, t. J. A:s minne	30:—
1093 M. L., d:o, t. d:o	10:—
1094 Fam. S. R., Stenhamra, t. d:o	50:—
1095 G. o. S. S., Eksjö, t. d:o	20:—
1096 W. S., d:o, t. d:o	15:—
1097 K. o. B. S., d:o, t. d:o	10:—
1098 J. o. W. M., Finnerödja, t. d:o	25:—
1099 G. o. D. H., Landsbro, t. d:o	20:—
1100 Fam. S. R., Malmö, t. d:o	50:—
1101 L. S. o. A. S., Månsarp, t. d:o	60:—
1102 M. o. W. P., Skillingaryd, t. d:o	20:—
1103 K. o. S. A., Sävsjö, t. d:o	20:—
1104 A. F., V. T., fam. R. F. o. fam. B. T., t. d:o	50:—
1105 L. o. C. A., Vaggeryd, t. d:o	25:—
1106 Fam. S. S., d:o, t. d:o	50:—
1107 E. J., Vetlanda, t. d:o	20:—
1108 I. O. o. I. o. G. J., d:o, t. d:o	35:—
1109 J. P., d:o, t. d:o	100:—
1110 H. A., Växjö, t. d:o	20:—
1111 A. o. C.-E. A., Österbymo, t. d:o	25:—

och tänker på Hans lag både dag och natt. Han är som ett träd planterat vid vattenbäckar, vilket bär sin frukt i sin tid och vars löv icke vissna; och allt vad han gör, det lyckas väl."

Mätte vi alla ha våra rötter vid livets vattenkällor.

Med varma hälsningar och önskan om Guds välsignelse över var och en av Er.
Tillgivna

Birgit Bergling

1112	L. L., Sbg, t. C-G. V:s minne	20:—	1163	N. N.	35:—
1113	K. B., Bromma	10:—	1164	H. T., Borås	25:—
1114	Mörteryds lilla Syfg, Eksjö	600:—	1165	A. A., Bureå	25:—
1115	A-M. B., Hbg	100:—	1166	I. o. B. J., Frövi	50:—
1116	R. T., d:o	25:—	1167	A. C., Holsbybrunn, t. Ella Josephsons fdg	25:—
1117	T. F., Skärholmen	15:—	1168	S. P., Kalmar	30:—
1118	P. o. D. H., Bromma, t. H. J:s minne	50:—	1169	H. O., Luleå	50:—
1119	Grannar och vänner i Hult, t. J. A:s minne	70:—	1170	M. H., Mörrum	50:—
1120	A-L. o. S. D., Eksjö, t. d:o	30:—	1171	L. H., Nässjö	1.000:—
1121	S. G., d:o, t. d:o	100:—	1172	S. M., Piteå	25:—
1122	L. o. W. S., d:o, t. d:o	25:—	1173	A. J., Skelleftehamn	100:—
1123	G. o. H. J., Vetlanda, t. d:o	20:—	1174	L. L., d:o	50:—
1124	V. o. R. Y., Örebro, t. d:o	20:—	1175	R. o. J. M., d:o	100:—
1125	A. E., Lund	70:—	1176	A. F., Skellefteå	500:—
1126	S. R., Grängesberg	10:—	1177	A. H., Sollentuna	50:—
1127	A. G., Gbg	50:—	1178	R. T., Sthlm	50:—
1128	J. C., Norrköping	100:—	1179	V. L., Skellefteå	20:—
1129	Onämnd, Umeå	50:—	1180	"22/5 -17"	60:—
1130	H., T. o. E. M., Piteå, t. Hilja Östlunds minne	50:—	1181	SMKJ-kretsen, Jönk.-Huskv.	775:—
1131	Fam. B. H., Eksjö, t. J. A:s minne	20:—	1182	S. K., Järpen	40:—
1132	S. o. G. I., C. C., d:o, t. d:o	60:—	1183	I. N., Kristdala	20:—
1133	I. o. G. F., Hbg, t. d:o	30:—	1184	D. F., Skelleftehamn	100:—
1134	E. U., Vaggeryd, t. d:o	50:—	1185	V. L., Skellefteå	10:—
1135	K. o. A. B., Vetlanda, t. d:o	30:—	1186	J., H. o. K., "t. vår syster Huldass minne"	150:—
1136	Th. o. W. M., d:o, t. d:o	25:—	1187	E. o. G. B., Skellefteå, t. d:o	50:—
1137	D. o. B. I., Eksjö, t. d:o	20:—	1188	A. J., Sthlm	200:—
1138	E. J., d:o, t. d:o	40:—	1189	L. P., Vetlanda	25:—
1139	E. o. G. L., Huddinge, t. C-G. V:s minne	50:—	1190	A. R., d:o	50:—
1140	A. o. A. N., Bromma, t. d:o	40:—	1191	G. A., Vittsjö	50:—
1141	H. J., d:o	25:—	1192	R. H., Västerås	50:—
1142	A. J., d:o	15:—	1193	T. o. O. Y. H., d:o	15:—
1143	E. H., Grängesberg	25:—	1194	M. o. J. C., Örebro	25:—
1144	H. o. L. L., Skellefteå, t. Gustav Nyströms 90-årsd.	30:—	1195	K. D., Björköby, t. E. O:s 60-årsdag	100:—
1145	C. L., Vänersborg	50:—	1196	M. o. K-G. A., R. A., Jkpg, t. C-G. V:s minne	30:—
1146	E. L., Sbg, t. Rune Stenströms minne	20:—	1197	I. o. H. L., A. o. M-B. L., P. L., I. S., G. o. B. S., H-O. o. M. S., P. G. Å., t. d:o	110:—
1147	Barkeryds Arb.för., Nässjö	400:—	1198	S. o. B. P., Norrköping, t. d:o	25:—
1148	S. L., Skellefteå	25:—	1199	M. o. L. L., Solna, t. R. S:s minne	30:—
1149	B. L., Kalmar	30:—	1200	G. o. O. W., Jkpg, t. C-G. V:s minne	25:—
1150	D:o, t. C-G. V:s minne	20:—	1201	M. Z., Virserum, t. d:o	50:—
1151	S. P., Enskede, t. d:o	15:—	1202	"Blomma på Elisabeths grav"	50:—
1152	Vännerna i Andra Arb.- kretsen, t. d:o	100:—	1203	Gåvor t. Josef Ahlsgårds minne gm Eksjö Mfs	835:—
1153	M. o. S. v. M., Tranås, t. Rut Scheutz' minne	20:—	1204	M. H., Piteå	20:—
1154	G. o. I-M. L., Karlshamn, t. J. A:s minne	25:—	1205	Å. F., Skellefteå	110:—
1155	H. J., Gislaved	15:—	1206	K. A., Söderköping	20:—
1156	K. M., Kalmar	20:—	1207	K. G., Uppsala	200:—
1157	"Den 7 juli"	100:—	1208	E. H., Vetlanda	1.000:—
1158	M. E., Bromma, t. C-G. V:s minne	20:—	1209	M. B., Eksjö	200:—
1159	S. o. G. B., Farsta, t. d:o	25:—	1210	A-L. B., Holmsund	100:—
1160	T. L., Bollnäs, t. d:o	25:—	1211	T. J., Karlshamn	100:—
1161	"Herrens eget"	330:—	1212	P. H., Mörrum	50:—
1162	"Till minne av Gun — älskad maka 16/6"	200:—	1213	M. R., Värnamo, "Ethel Blom 100 år"	100:—
			1214	M. H., Örebro	50:—
			1215	I. P., Karlshamn	20:—

1216	H. H., Umeå	25:—	1263	SMKJ-gruppen, Bureå	315:—
1218	Skellefteå lfs. Mfg	1.800:—	1264	K. N., Helsingb.	25:—
1219	H. o. G. B., Borlänge	100:—	1265	A. G. H., Landskrona	100:—
1220	K. K., Eksjö	100:—	1266	L. S., Obbola	100:—
1221	J. E., Johanneshov, t. Alma Ståhls minne	100:—	1267	I. M. Skellefteå	200:—
1222	BCEM, Linköping	50:—	1268	H. J., Sthlm	50:—
1223	E. K., d:o	50:—	1269	V. R., Vällingby, t. C. G. V:s minne	15:—
1224	A-V. o. E. F., Norberg	100:—	1270	"7 juli"	50:—
1225	M. W. o. G. H., t. Gun Hedfors' minne	50:—	1271	H. M., Skelleftehamn	75:—
1226	S. I., Växjö	100:—	1272	P. V., Sthlm	20:—
1227	Onämnd	20:—	1273	G. J., A. P., R. J. o. E. J., Vetlanda, t. Göta Samuelsons 75-årsd.	100:—
1228	R. C., Danderyd	100:—	1274	H. S., do	100:—
1229	LMF, Gbg, t. K. Dellmings u-h	3.000:—	1275	S. L., Östersund	25:—
1230	A. o. E. O., d:o, t. C-G. V:s minne	25:—	1276	G. S., Jönköping	125:—
1231	T. L., Härnösand	50:—	1277	Koll. i Avan 24/4, Gammelstad	140:—
1232	S. E., Malmö	10:—	1278	Do i Stadsökyrkan, do	234:—
1233	M. J., Sthlm, t. H. S:s minne	50:—	1279	H. d. R., Norrköping	25:—
1234	H. L., Västervik, t. E. Josephsons och Kristina Dellmings fdgr	50:—	1281	G. N., Bureå	1.500:—
1235	L. L., Boliden	50:—	1282	T. M., Sthlm	50:—
1236	T. C., Dalsjöfors	50:—	1283	P. H. L., Luleå	30:—
1237	E. G., Hbg, "t. minne av min syster Nanny Nilsson"	500:—	1284	G. H., Dalby, t. C. G. V:s minne	100:—
1238	S. o. K. S., Karlstad	40:—	1285	B. o. E. S., Huddinge	50:—
1239	E. o. F. E., Mariefred	100:—	1286	Fam. B. L., Kalmar	100:—
1240	G. K., Obbola	50:—	1287	S. o. J. L., Uppsala	25:—
1241	E. R., Sthlm	25:—	1288	E. o. F. E., Mariefred	1.000:—
1242	G. N., d:o	30:—	1289	K. J., Mörrum	100:—
1243	T. P., Åseda	25:—	1290	H. L., Borlänge	100:—
1244	E. o. E. S., Eksjö, "Födelsedagsblomma t. Sara"	100:—	1291	Fam. E., I. o. B. H., t. Erik Hanssons minne	50:—
1245	G. T., Gammelstad	25:—	1292	G. K., Hovmantorp, t. Greta Thunmans minne	50:—
1246	U-K. N., Malmö	50:—	1293	E. o. N. H., Bromma, t. E. H:s minne	25:—
1247	E. L., Nyköping	20:—	1294	B. N., Norrköping	100:—
1248	G. o. G. S., Nässjö, t. J. A:s minne	20:—	1295	H. o. T. M., Piteå	200:—
1249	M. o. C. Ö., Olofstorp	1.000:—	1296	O. Y. H., Västerås	20:—
1250	L. J., Tranås	25:—	1297	K. K., Eksjö	1.000:—
1251	D. S., Umeå	100:—	1298	I. K., Umeå	100:—
1252	B. E., Uppsala	50:—	1299	G. E., Uppsala	100:—
	Kr. 38.955:—		1300	I. S., Kristianstad, t. Nils Heurlins 70-årsd.	15:—
	Särskilda ändamål		1301	Koll. i Linderöd	32:—
			1302	R. W., Osby	15:—
1217	E. L., Sbg, t. K. o. B. Dellming, att anv. f. gamla o. sjuka	Kr. 100:—	1303	K. J., Trollhättan	50:—
	Juli månad		1304	Onämnd, Nordmaling	30:—
1253	C. J. K., Alingsås	100:—	1305	A. o. E. H., Sollentuna	500:—
1254	G. H., Krylbo	485:—	1306	A. R., Vetlanda	50:—
1255	Ulriksdals Ufg, Korsberga	100:—	1307	M. o. H. S., Ljungby, t. Alva Dahlströms minne	50:—
1258	A. E., Lund	70:—	1308	E. o. E. S., Urshult, t. do	25:—
1259	I. H., Oskarshamn	30:—	1309	M. o. G. U., Växjö, t. do	50:—
1260	M. K., Vetlanda	75:—	1310	"Blomma på Elisabeths grav"	50:—
1261	L. E., Älvsjö, t. C. G. Voss' minne	25:—	1311	A-M. B., Helsingb.	100:—
1262	"Sv. Ps. 307"	50:—	1312	J. B., Kåge	15:—
			1313	C. S. o. C. L., Köping	30:—
			1314	B. D., Landskrona	50:—
			1315	A. J., Skelleftehamn	100:—
			1316	G. L., Skövde	25:—

1317	R. D., Sthlm	10:—	1360	A. L., Hallsberg	25:—
1318	O. L., Sbg	100:—	1361	B. L., Kalmar	30:—
1319	N. Ö., Töre	100:—	1362	S. S., Mariestad, t. Flora	
1320	E. L., Umeå	485:—		Gustafssons minne	25:—
1321	Koll. i Lundby, Västerås	100:—	1363	S. o. K. E. P., Nybro	100:—
1322	L. S., Helsingb.	50:—	1364	E. G., Vänersborg, t. N. H:s	
1323	K. L., Köping	50:—		70-årsd.	50:—
1324	A. E., Lund	25:—	1365	Do t. Ingrid Malms 70-årsd.	50:—
1325	E. N., Mattmar	200:—	1366	Do t. I. S:s 80-årsd.	50:—
1326	D. F., Skelleftehamn	100:—	1367	M. K., Rödeby, t. do	25:—
1327	Miss.kretsen, Kristianstad, t. Ida Söderbergs 80-årsd.	150:—	1368	G. A., Vittsjö	50:—
1328	I. L., Malmö, t. do	25:—	1369	A. E., Lund	70:—
1329	G. E., Sthlm, t. do	15:—	1370	Bibel- och Missionsveckan i Glimåkra:	
1330	Do t. N. H:s 70-årsd.	15:—		offerstund (inkl. tillägg)	25.920:—
1331	A. L., Lidingö, t. do	25:—		lotterier	1.353:—
1332	"Radiomissionen"	200:—		auktion m. m.	1.960:—
1333	A. J., Umeå	20:—		koll. i Glimåkra kyrka	1.660:— 30.893:—
1334	I. P., Karlshamn	20:—	1371	G. G., Dorotea	25:—
1335	M. O., Landskrona	25:—	1372	K. N., Helsingb.	25:—
1336	U. F., Sävsjö	100:—	1373	I. o. H. B., Ängelholm	25:—
1337	G. L., Ulrika	50:—	1374	A. R., Örebro	100:—
1338	F. L., Vetlanda	35:—	1375	K. E. R. S., Sthlm, t. N. H:s 70-årsd.	75:—
1339	B. v. M., Hägersten, t. Ruth Scheutz' minne	25:—	1376	Koll. v. släktmöte i Balsjö-Bjurholm	720:—
1340	A. P., Hisings Backa	100:—			Kronor 45.729:—
1341	G.-J., Luleå	100:—			
1342	M. M., Sthlm	100:—			
1343	M.-L. A-P., Ödeshög	10:—			
1344	M. K., Vetlanda	50:—			
1345	L. L., Boliden	60:—			
1346	Do t. N. H:s 70-årsd.	20:—			
1347	Do t. I. S:s 80-årsd.	20:—			
1348	E. H., Korsberga	70:—			
1349	M. V., Mörrum	50:—	1256	Ulriksdals Ufg, Korsberga, t. I. Aspberg	100:—
1350	"Herrens eget"	400:—	1257	Do t. K. Dellming	100:—
1351	L. Ö., Piteå	500:—	1280	B. M. C., Boden, t. K. o. B. Dellmings arb.	100:—
1352	G. S., A. A., A. H., M. S., K. A., T. L., K. H. o. E. J., Vetlanda, t. Inga Franzéns minne	250:—			Kronor 300:—
1353	P. V., Sthlm	20:—			
1354	C. S., Huskvarna	50:—			
1355	K. J., Smål. Anneberg, t. Gustav Ekvalls minne	50:—			
1356	L. W., o. M. P., Vetlanda, t. I. F:s minne	50:—			
1357	M. K., do, t. Hilda Gustafssons högt.dag	20:—			
1358	A. H., Västerås, t. Helny Johanssons minne	25:—			
1359	K. G., Eksjö	1.000:—			

Särskilda ändamål

MED VARMT TACK TILL VARJE
GIVARE!

"Herre, vår Herre, huru härligt är icke ditt namn över hela jorden, du som har satt ditt majestät på himmelen!

När jag ser din himmel, dina fingrars verk, månen och stjärnorna, som du har berett, vad är då en människa, att du tänker på henne, eller en människoson, att du låter dig vårda om honom?" Ps. 8: 1, 4.